

[Ivar Nørgaard]

ger, som er undtagelser fra de ordninger, der kan blive vedtaget.

Jens Thoft (SF):

Jeg mærkede mig, at der var en række af mine spørgsmål, som ministeren ikke svarede på. Jeg synes, det var beklageligt – hvis jeg da ikke har misforstået noget – og derfor vil jeg prøve at fritte ministeren ud endnu en gang.

Når ministeren siger, at afgiftsharmoniseringen ikke er så vigtig, vil jeg gerne have oplyst: Er det, fordi afgiftsharmoniseringen ikke er så vigtig, at vi skal vende os imod den? Eller er regeringen *imod* denne afgiftsharmonisering? Det må vi have et klart svar på.

Jeg synes, det er meget vigtigt for det, der kommer til at foregå nu, at regeringen ikke udsender signaler, som kan misfortolkes i EF, så man dér får nogle forventninger om, at Danmark er villigt til at indgå i disse harmoniseringsbestrebelse. Det er da rigtigt, at sagen, som ministeren sagde, i øjeblikket befinder sig på et meget foreløbigt stadium, men dér bør den forblive, for vi har i dag klart fået tilkendegivet af et flertal i Folketinget, at Danmark ikke ønsker denne harmonisering. Hvorfor der så skal nærmere undersøgelser til, har jeg svært ved at forstå. Ministeren skal ikke spille sine embedsmænds tid – eller lønne embedsmænd, som ikke laver noget fornuftigt – med yderligere at undersøge disse afgiftsharmoniseringer. Vi vil ikke disse afgiftsharmoniseringer. Sæt embedsmændene til at lave noget fornuftigt i stedet for at lave yderligere undersøgelser på dette område! Vi har i dag fået klart dokumenteret, at der i Folketinget er et flertal, som afviser det fuldstændigt og totalt.

Ministeren bør gå til Rådet, så det ikke går i gang med nogen realitetsbehandling af disse forslag. Rådet behøver heller ikke at bekymre sig om proceduren for det videre harmoniseringsarbejde, ministeren talte om, for vi vil ikke den harmonisering, og det bør ministeren give så klart udtryk for, at man i EF ikke kan være i tvivl om, hvor man har Danmark i denne sag.

Ministeren sagde, at det var rimeligt og vigtigt, at vi hele tiden overvejede, hvordan afgifterne skulle skrues sammen, og at det da var en national dansk interesse hele tiden at se, om nu afgifterne kunne skrues anderledes sammen, så det ikke giver problemer, f.eks. i relation til grænsehandel.

Jeg vil gerne understrege, at det er vi enige med ministeren i. Vi er enige med ministeren i, at det meget vel kan tænkes, at et S-SF-flertal vil skrue afgifterne helt anderledes sammen, end denne regering har gjort. Men jeg vil gerne understrege, at det, der er det afgørende, er, at vi ikke vil give dette instrument fra os, der giver os mulighed for at skrue tingene anderledes sammen end i dag. Derfor er det vigtigt, at ministeren giver det signal til de øvrige EF-partnere, at vi ikke vil være med.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at denne debat er forløbet meget underligt, ikke bare i dag, men også hvis man ser det over forløbet. Jeg husker, da jeg første gang over for skatteminister Isi Foighel rejste spørgsmålet: Hvad koster den her afgiftsharmonisering? Åh, et par milliarder, var det svar, jeg fik. Nu har vi i dag fået ministerens bekræftelse på de 40 mia. kr., og det ender vel med, at vi får bekræftelsen på det, der er min formodning, nemlig at det er 50 mia. kr., når man regner det hele med.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Både hr. Ivar Nørgaard og hr. Jens Thoft efterlyste en klar tilkendegivelse. Jeg er ked af, at den meget klare tilkendegivelse, jeg allerede har givet, tilsyneladende ikke stod krystalklart nok.

Jeg synes, jeg gjorde en hel del ud af at beskrive, hvor urealistisk Kommissionens forslag er for Danmarks vedkommende, og jeg slog det fast med syvtommersøm i afslutningen af min tale. Jeg tror, at hr. Ivar Nørgaard må have overhørt det, fordi han var stoppet op dér, hvor jeg sagde, at jeg ville sætte spørgsmålstegn ved Kommissionens forslag. Jeg forstærkede faktisk min udtalelse lige derefter ved at sige, at efter den danske regerings opfattelse er Kommissionens forslag urealistisk. Den danske regering vil modsætte sig en harmonisering af afgifterne på det grundlag, Kommissionen har lagt frem. Samtidig har jeg bekræftet, at selvfølgelig betragter den danske regering tilrettelæggelsen af skatte- og afgiftspolitikken som et nationalt dansk anliggende.

Da en vedtagelse af disse ting kræver enstemighed i EF, mener jeg ikke, at der kan herske nogen tvivl om, hvad der er den danske regerings holdning.